

Pokud se nakazím bez ochranných pomůcek v rámci poskytování zdravotní péče, co mohu po zaměstnavateli požadovat? Jaká je výše nemocenské. Vzniká pozůstalým nějaké právo na odškodnění, pokud na nemoc COVID 19, jíž se nakazím při výkonu pracovních povinností, zemřu.

Pokud lékaři vznikla újma na zdraví v podobě nemoci z povolání, a to i kdyby měl potřebné ochranné pomůcky a přesto by k nákaze na pracovišti došlo, náleží mu v souladu s ustanovením § 269 a násl. zákoníku práce následující plnění ze strany zaměstnavatele:

- náhrada za ztrátu na výdělkem po dobu pracovní neschopnosti – náleží ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem (ev. náhradou mzdy či platu) před vznikem škody způsobené nemocí z povolání a plnou výší nemocenského;
- náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení pracovní neschopnosti – náleží ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu pobíraného z téhož důvodu;
- náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění - poskytuje se zaměstnanci jednorázově, a to nejméně ve výši podle nařízení vlády č. 276/2015 Sb.;
- náhrada za účelně vynaložené náklady spojené s léčením – hradí se tomu, kdo je vynaložil;
- náhrada věcné škody.

Zaměstnavatel by měl uvedená plnění poskytnout prostřednictvím příslušné pojišťovny, a to na základě posudku o nemoci z povolání, který je vydáván registrujícím praktickým lékařem nebo posudkovým lékařem do 45 pracovních dnů ode dne obdržení nebo ústního podání žádosti pacienta.

Bez ohledu na to, zda bude onemocnění COVID 19 v konkrétním případě kvalifikováno jako nemoc z povolání, má nemocný zaměstnanec nárok na nemocenskou, a to každý kalendářní den ve výši:

- a) 60% denního vyměřovacího základu do 30. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízené karantény,
- b) 66% denního vyměřovacího základu od 31. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízené karantény do 60. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízené karantény,
- c) 72% denního vyměřovacího základu od 61. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízené karantény.

V případě úmrtí způsobeného v důsledku nákazy koronavirem v rámci výkonu povolání náleží:

- náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a náhrada přiměřených nákladů spojených s pohřbem, a to tomu, kdo je vynaloží;
- náhrada nákladů na výživu pozůstalých - přísluší pozůstalým, kterým zemřelý zaměstnanec výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat, a to do doby, do které by tuto povinnost měl, nejdéle však do konce kalendářního měsíce, ve kterém by zemřelý zaměstnanec dosáhl 65 let věku; tato náhrada přísluší pozůstalým ve výši 50 % průměrného výdělku zaměstnance, zjištěného před jeho smrtí, pokud výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat jedné osobě, a 80 % tohoto průměrného výdělku, pokud výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat více osobám;
- jednorázové odškodnění pozůstalých - přísluší pozůstalému manželovi, partnerovi a nezaopatřenému dítěti, a to každému ve výši nejméně 240 000 Kč; jednorázové odškodnění pozůstalých přísluší dále rodičům zemřelého zaměstnance, jestliže žili se zaměstnancem v domácnosti, v úhrnné výši nejméně 240 000 Kč; jednorázové odškodnění ve výši nejméně 240 000 Kč přísluší i v případě, že se zemřelým zaměstnancem žil v domácnosti pouze jeden rodič;
- náhrada věcné škody – vyplácí se dědicům zaměstnance.